

ſogelſe. Vi henviſte i Fjor et lignende Andragende til Miniſterens Overvejelſe, og det er foretaget en ſaadan Overvejelſe. Der foreligger i Betænkningen et Svar fra Miniſteren, hvorefter der ganſke viſt ikke i tekniſt Henſeende ſynes at være Banſteligheder for dette Arbejde, men Miniſteren er ved foreløbig Overvejelſe kommen til det Reſultat, at man ikke vil kunne hjælpe Ribe By til at kunne blive en Søhandelsſtab igen, og at det ikke vil have nogen nævneværdig Betydning for Fiſkeriſforholdene derovre. Det ſidſte har Miniſteren udtalt, idet han ſlutter ſig til Fiſkerikontrolørens Erklæring. Det ny Andragende, der foreligger, gaar imidlertid ud paa, at Sagen endnu en Gang maa blive underſøgt, idet det paafaaſt fra Andragernes Side, at Fiſkerikontrolørens Erklæring paa væſentlige Punkter ikke er rigtig. Dette kan Udvalget ſelvſtylgelig ikke dømme om, men Udvalget har ment, at der kunde være Anledning til endnu en Gang at ſaa dette Forhold underſøgt. For ikke at blive miſforſtaet vil jeg udtrykkelig ſige, at Udvalget dermed ikke vil udtale nogen Anbefaling for hele det Projekt, der foreligger. Udvalget vil i den Henſeende forbeholde ſig fuld Frihed, efter at have ſet Sagens nærmere Forhold. Der er mange af Udvalgets Medlemmer, der nære ſtor Tvivl, om man overhovedet ad den Vej kan hjælpe Ribe By. Men det har forekommet os, at Egnens Befolkning derovre har Krav paa at ſaa Sagen oplyſt ſaa klart ſom muligt, og derfor foreſlaa vi Andragendet henviſt til Miniſterens fornødne Overvejelſe. Der er endnu et Andragende under Nr. 68, ſom er foreſlaaet henviſt til Indenrigsminiſteren, ikke af Udvalget, men af et enkelt Medlem, det er det Endringsforſlag, der findes paa Blad Nr. 248 om Andragendet Nr. 68. Jeg ſkal derom blot bemærke, at dette Andragende har været hos Generaldirektøren for Statsbanerne, men har ikke været hos Miniſteren, og naar vi alſaa ikke nu have henviſt det, er det af den Grund, at den Regel ikke er opfyldt, ſom jeg før nævnte, at ſaadanne Andragender forſt maa have været hos Miniſteren og ſaaet hans Svar, inden vi overhovedet indlade os paa at behandle dem i Finansudvalget.

M. Nielsen: Stønt jeg ganſke i ſin Almindelighed kan være enig med den ærede Ordfører i hans Udtalelſer om den ſædvane-mæſſige Behandling af Andragender, antager jeg ogſaa, at han er enig med mig i, at der kan tænkes Undtagelſer fra denne Regel, og at der i enkelte Tilfælde kan være ſaadanne Omſtændigheder, at der kan være

Grund til at gøre en Undtagelſe fra ſaadanne ſædvane-mæſſige Regler. For øvrigt har jeg bøjlet mig netop for denne Opfatte- lſe, idet jeg har undladt at foreſlaa et Andragende henviſt, fordi det ikke falder ind under diſſe Regler — det er Nr. 21 i Betænkningen — idet jeg ogſaa har forſtaaet, at det ikke vilde nytte noget. Paa den ene Side forekommer det mig, at det kunde være en Fordel, naar man gør gældende, at man behandler Andragender paa denne Maade, at man da ſøger at ſaa flere af dem afgjorte, dels paa Finansloven, dels paa Til- lægsbevillingsloven; men paa den anden Side tror jeg tillige, at det vilde være heldigt, at man ſik Andragenderne ind til Behandling her paa et tidligere Trin, thi det vilde jo ikke være til Hinder, men for ad- ſkillige Andragenders Bedkommende vilde det viſtnoſ ſnarere være til Fremme, ſaa at man kunde ſaa nogle af dem med, ſom ellers blive udfudte.

Naar jeg har tilladt mig at bede om Ordet, er det i øvrigt for at anbefale et Endringsforſlag, ſom jeg har tilladt mig at ſtille, ſom gaar ud paa Henviſning af et Andragende fra Tørbefabrikant Hr. Rolan- ſen, Hvide Roſe ved Bunderup, om, at en Ud- videlſe af Sideſporet ved Hvide Roſe maa ſte for Statskaſſens Regning, eventuelt ſaa- ledes, at det kun bliver et Forſkud af Stats- kaſſen, ſom han med Tiden tilbagebetaler. Forholdet er nemlig dette, at denne Mand, der er en fattig Arbejdsmand, udgaet af fattig Familie, fra Børn af har arbejdet ſig ſelv frem og nu har oparbejdet en ſaa ſtor Bedrift, at den har en virkelig Betyd- ning, og at den giver en virkelig ret klæffe- lig Indtægt til Statsbanen. I 1891, da han forſt begyndte paa Sagen, var Ind- tægten for Statsbanen 200 Kr., i 1892 5000 Kr., og i indværende Aar vil man efter al Sandſynlighed kunne paaregne en Indtægt af omtrent 8,000 Kr. Han har, efter hvad der er mig bekendt, ſolgt over 5 Millioner Tørv, ſaa der vil altid blive Tale om en temmelig bethdelig Trafik. Nu ſige Statsbanerne, at de ikke kunne beſørge den Trafik, ſom derved er tilført dem, medmindre Sporet fra at være et Sideſpor, der kun har en Forbindelſe med Hovedsporet, ſaar to Forbindelſer med dette, og man forlanger ſaa, at han ſkal afholde den Bekoſtning, ſom er forbundet dermed. Det finder han for ſit Bedkommende, at han ikke kan gaa ind paa, og er meget trykter ved det, og det er jo ganſke viſt væſentligt, fordi han er en Smaa- mand, der har en ſtor Bedrift, men ſom derfor ogſaa har Grund til at have de Midler, ſom han kan raade over, i Bedrif-